

Arrest

nr. 211 561 van 25 oktober 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1989.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 december 2015 en dient op 11 januari 2016 een aanvraag om internationale bescherming in.

Op 17 oktober 2017 en 15 november 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 22 december 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Qalatak van het district Qarghayi in de provincie Laghman. U bent Pashtoun van origine.

Uw problemen begonnen in het voorjaar van 2014. U werkte voor de lokale verkiezingscommissie. U werd door de taliban gecontacteerd. Zij eisten dat u een bom zou plaatsen in een stemlokaal. U weigerde dit. Op de dag van de eerste ronde van de verkiezingen (5 april 2014) werd uw broer gedood. Uw vader vroeg u uw werkzaamheden voor de overheid te staken, maar u weigerde. In juni 2015 trouwde u met de weduwe van uw broer. Vier maanden daarna werd uw schoonvader gedood. U ging hierop naar uw ouderlijk huis maar u werd onderweg aangevallen. U overleefde de aanval en u verliet vier dagen later het land.

U heeft Afghanistan verlaten op 30 september 2015 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije en de balkanroute richting België. U kwam in België aan op 1 december 2015, waarna u hier op 11 januari 2016 asiel aangevraagd heeft.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw taskara, bankkaart, badge, studentenkaart, stemkaart, werkcontracten, diploma, bewijzen van goed gedrag en zeden, enkele foto's, en de enveloppe waarin alles naar u verstuurd werd. U legde ook medische verslagen voor waaruit blijkt dat u in België behandeld werd voor TBC.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p.2, CGVS II, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u inconsistente verklaringen aflegt omtrent uw laatste verblijfplaatsen in Afghanistan. Er wordt u gevraagd of u steeds in uw geboortedorp heeft gewoond, waarop u onmiskenbaar 'ja, heel mijn leven' op antwoordt (CGVS I, p.2). U wordt geconfronteerd met het feit dat u in Khost gestudeerd heeft, waarop u plots toegeeft dat u op kot gezeten zou hebben aldaar. U geeft aan dat u 'buiten uw opleiding' de 'rest van mijn leven in het dorp' heeft gewoond (CGVS I, p.4). Enkele minuten later geeft u plots aan dat u logeerde bij de commissievoorzitter in Mehterlam na de dood van uw broer (CGVS I, p.4). U bent niet consistent en volledig over de laatste verblijfplaatsen in de periode voor uw vertrek uit Afghanistan, ondanks het feit dat u duidelijk gemaakt werd dat het van groot belang is dat u steeds eerlijke verklaringen aflegt (CGVS I, p.2 & p.4).

Vervolgens dient opgemerkt dat uw geografische kennis over de regio, waar u geboren en getogen zou zijn, te beperkt is. Zo wordt u gevraagd naar de namen van omliggende dorpen, waarop u een heleboel dorpen noemt. U vergeet echter heel wat verschillende dorpen, die veel dichterbij u liggen, te noemen. U slaagt er met name niet in volgende dichtbijzijnde dorpen te noemen: Mufta, Tarang, Qala Qazi Ya Seya Khail, Now Abad Safat Khan, Dahandar, Kalkalabad (CGVS I, p.4). Bovendien zou Now Abad volgens u in de richting van Sayate liggen. Ook dat klopt niet. Beide dorpen liggen langs tegengestelde zijden van uw dorp. Vervolgens stelt u dat uw dorp ten 'westen' van Kabul is gelegen (CGVS I, p.4). Geheel Qarghayi, en dus ook uw dorp, liggen echter aan de oostkant van de Afghaanse hoofdstad. U weet bovendien niet waar de Daruntadam ligt of wat het is. Wanneer u gevraagd wordt waar het ligt, verwacht u de naam Daruntadam met de provincie Nangarhar. U geeft overigens aan dat Nangarhar in 'zowel het oosten als het zuiden' zou liggen. U bent dus bekend met het 'zuidoosten'. Wanneer u echter nogmaals gevraagd wordt waar de Daruntadam zou liggen ten opzichte van uw dorp, antwoordt u dat dat in het oosten zou zijn (CGVS I, p.4). De Daruntadam ligt echter in het zuidoosten. Omar Khail, een dorp in het noordoosten van Qarghayi, zou volgens u in het zuiden liggen (CGVS II, p.8), wat niet correct is. Farman Khail, een dorp ten westen van Qarghayi, zou volgens u in de zuidelijke kant ervan liggen (CGVS II, p.8). Ook dat is niet correct. U herkent overigens dorpsnamen uit uw district niet wanneer zij u gegeven worden. Van Qasim Abad beweert u het volgende: 'dat ligt daar nergens in de buurt' (CGVS I, p.4). Dat iemand uit het dorp Qalatak niet zou weten van een ander dorp dat op een dergelijk schaars aantal kilometer van het zijne ligt, is vrij onwaarschijnlijk. Ook Qala Mami herkent u niet als een dorpsnaam uit uw district. Sterker nog, u beweert dat het niet in uw district zou liggen (CGVS I, p.4). Dat u niet kan aangeven waar andere dorpen in uw district liggen en dat u niet eens nabijgelegen dorpsnamen herkent als ze u gegeven worden en u zelfs beweert dat zij niet in uw district zouden liggen, versterkt het vermoeden dat u niet afkomstig bent uit Qarghayi. Bovendien kan u niet correct aangeven waar andere dorpen binnen uw district gelegen zijn. Nochtans heeft u een universitaire opleiding genoten (CGVS II, p.12) en kan van u redelijkerwijze worden verwacht dat u dergelijke informatie correct kan aangeven.

Ook wanneer u de weg moet omschrijven van Ibrahim Khail naar Shahidan, nochtans beiden gelegen op de hoofdweg in uw district, maakt u meerdere fouten. U noemt onder andere Abdulrahimzai, een dorp dat ver van de snelweg ligt en in de uithoek van uw district. U begint overigens met Farman Khail te noemen, een van de laatste dorpen die u zou tegenkomen op die weg. Bovendien vergeet u tal van dorpen te noemen, waaronder: Pul Surkhakan, Surkhakan, Khairo Khail, Wara Gala, Meya Khan Kas Sufila, Ka kas (CGVS II, p.8). U kan overigens niet aangeven welke dorpen er liggen als u van Ibrahim Khail naar Daronta zou gaan, tevens een route die af te leggen is over de hoofdweg (CGVS II, p.8). Ook bij de wegbeschrijving naar de provinciehoofdstad vanaf uw dorp, kent u niet. De weg die u beschrijft, klopt niet. Zo gaat u volgens uw instructies eerst naar Qarghayi, het districtscentrum (CGVS I, p.4). Het is in vanuit Qalatak echter niet nodig eerst naar het districtscentrum te gaan, daar er verharde wegen lopen van Qalatak tot in Mehtarlam, de provinciehoofdstad. Bovendien klopt zelfs uw wegbeschrijving naar het districtscentrum al niet. U loopt de ene kant uit en daarna terug. Zo zou u eerst naar Qala Qazi gaan, en daarna plots terug de andere richting uit naar Dahander. Nadat u volgens u aan de bazaar van Qarghayi zit, verhaalt u verder maar uw wegbeschrijving bevat meerdere hiaten (CGVS I, p.4). Zo vergeet u volgende dorpen te noemen die u passeert op weg naar Mehtarlam: Noor, Qala Mami, Mandor, Kharoti, Kunda, Dope, Ghund Khi, Sayed Abad, Khani Payen, Haidar Khani Hulya, Karo, Bagh Mirza Latef Abad, Shahda. U geeft echter aan dat er twee wegen zijn naar Mehtarlam (CGVS I, p.5). Zelfs als daarnaar gekeken wordt, blijkt dat uw wegbeschrijving ook die route niet aangeeft. Zo bevat de ene weg de door u genoemde dorpen Pasha Ye en Sherullahkhan Qala. De andere route bevat de door u genoemde dorpen Qal-e-Jugi, Shalatek (CGVS I, p.4). Met andere woorden: u slaat de dorpen langs de verschillende routes door elkaar en voegt ze samen in een foutieve en onbestaande route. Bovendien noemt u ook Khalakhel (CGVS I, p.4), maar dat is een dorp dat ligt op de route richting Alingar. Het feit dat u halvelings wel wat dorpsnamen richting Mehterlam kan geven maar er niet in

slaagt die in de correcte volgorde te plaatsen, doet vermoeden dat uw kennis over de geografie van het district Qarghayi gestoeld is op ingestudeerde informatie. U weet overigens ook niet dat de hoofdweg die door uw district loopt de hoofdstad Kabul met de Jalalabad verbindt.

Er wordt u verder heel duidelijk gevraagd om de districten rond uw district te noemen. U steekt foutief af met Dawlat Shah (CGVS, p.6). Dat grenst echter niet aan uw district. U gaat verder en noemt Kunar (CGVS I, p.6). U verwacht hier een provincie met een district. Overigens zouden volgens u ten zuiden van uw district Thorkar en Nangarhar liggen (CGVS, p.6). Nangarhar is de naam van een provincie, niet van een district. Torkhar is de naam van een berggebied. U noemt ook Kabul, wat opnieuw niet de naam van een district is maar van een provincie. Kortom, het enige correcte aangrenzende district dat u kan noemen, is Behsud, een district van Nangarhar. Nochtans zijn er maar liefst negen aangrenzende districten rond Qarghayi. Er kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u er meer dan slechts een kan geven. Daar bent u echter niet in geslaagd.

Geconfronteerd met de term Kata, een bevolkingsgroep uit het district Qarghayi, repliceert u dat het een term is voor 'iets wat je op een ezel zet' (CGVS II, p.9). Er wordt u gevraagd welke etniciteiten in uw district wonen. De Darisprekenden noemt u de 'Dari' in plaats van de Tajieken (CGVS II, p.9). U weet ook niet dat er terugkeerders uit Gambir zijn (CGVS II, p.9). U weet ook niet dat die groep van Pashaii origine is en als u gevraagd wordt waar precies aan Char Bagh – een plaats waarvan u zelf claimt veel kennis van te hebben (CGVS II, p.8-9) – zij zich bevinden, dient te worden vastgesteld dat u ook dat niet weet (CGVS II, p.9). Overigens heeft u nog nooit van de Ghilzai gehoord, de grootste Pashtoun stam in Qarghayi (CGVS II, p.9). Nochtans bent u zelf Pashtoun van origine.

Niet enkel uw geografische kennis schiet ruim tekort. U stelt een groot gebrek aan vertrouwdheid met bekende personen uit uw verklaarde regio van herkomst tentoon. Zo kan u wel enkele namen noemen maar slaagt u er niet in om meer details te geven over de prominenten uit uw regio. Dat doet vermoeden dat uw kennis van ook dit onderwerp van ingestudeerde aard is. Zo kent u wel de naam van de provinciegouverneur die actief was ten tijde van uw vertrek, maar weet u niet van welke provincie hij afkomstig is, noch tot welke stam hij behoort (CGVS II, p.9). U weet overigens wel de naam van uw districtchef ten tijde van uw vertrek te noemen maar ook omtrent deze persoon kan u geen details geven. U weet niet zeker waarvan hij afkomstig is, tot welke stam hij hoort, noch wat zijn job was voor hij districtschef was. U weet ook niet wanneer hij aan de macht is gekomen (CGVS II, p.10). U herkent overigens niet de naam van een voormalig districtschief van Qarghayi, wanneer die u gegeven wordt. De naam van de politiefchef herkent u dan wel weer maar u kan niet aangeven wanneer hij die functie betreden heeft, tot welke stam hij behoort, wat zijn etniciteit is of wat zijn vorige job was (CGVS II, p.10). U weet ook niet wie Sarhadi Zwak, een woordvoerder van de gouverneur van Laghman (CGVS II, p.11). U herkent overigens geen van beide namen van voormalige lokale schaduwgouverneurs, wanneer die u gegeven worden. U bent niet bekend met Fateh Gul Haqparast, een bekende regionale talibanleider uit uw verklaarde regio van herkomst (CGVS II, p.10). Het feit dat u zelfs namen niet herkent als ze u gegeven worden, duiden erop hoe weinig u op de hoogte bent van prominente personen uit uw verklaarde regio van herkomst.

Ook wat incidenten betreft, is uw kennis beperkt. U weet niet dat voormalig districtschief Saleh Mohammad Niazi is omgekomen door een zelfmoordterrorist met op een motorfiets (CGVS II, p.11). Sterker nog, als u gevraagd wordt naar incidenten met motorfietsen in uw regio, claimt u dat er 'geen incidenten waar er een motorfiets mee gemoeid was vonden ooit plaats' (CGVS II, p.11). Er wordt u gevraagd wat de term ISAF voor u betekent. U weet dat het met Amerikanen te maken heeft en claimt ze gezien te hebben in Khost. Als u gevraagd wordt waar dat dan precies was, kan u nogmaals geen details verschaffen (CGVS II, p.11). Bovendien claimt u foutief dat er in uw regio nooit onschuldige burgers gestorven zijn door de Amerikanen (CGVS II, p.11). Dat iemand afkomstig uit Qarghayi niet zou afweten van het incident waarbij de bevolking de ISAF beschuldigden van het maken van burgerslachtoffers, is weinig plausibel. U wordt ook gevraagd naar een incident dat anderhalf jaar voor uw vertrek plaatsvond in de Naranj Bagh regio, maar ook daar weet u niet van (CGVS II, p.11). Er viel een rotsblok naar beneden op snelweg in Qarghayi drie jaar terug voor uw vertrek. Dat gaf een groot probleem daar er de blokkade ervoor zorgde dat er geen auto's door konden tussen Darunta en Surkhakan, wederom twee dorpen die niet ver van uw verklaarde geboortedorp liggen. Toch weet u niet van de blokkade af. U heeft ook nog nooit gehoord van een incident waarbij volleybal spelende jongens doodgeschoten werden door de taliban in het aangrenzende district Alingar. Zelfs als u meer info gegeven wordt om het incident, dient u het antwoord nog steeds schuld te blijven. U kan ook niet duiden in welk district dat was. U moet zelfs vragen of het al dan niet in Laghman heeft plaatsgevonden (CGVS II, p.11).

Er moet ook opgemerkt worden dat u geen kennis heeft van de meerdere reconstructieprojecten die uitgevoerd zijn in Qarghayi gedurende de laatste jaren voor uw vertrek. U kan wel aangeven dat er veel overstromingen waren. Als u gevraagd wordt wat er ondernomen werd om de schade van toekomstige overstromingen te vermijden, claimt u dat 'de mensen er niets aan konden doen' en 'er werd ook helemaal geen hulp geboden aan de mensen' (CGVS II, p.11). U heeft duidelijk geen kennis over de meerdere projecten waarin beschermingsmuren in Qarghayi werden gezet door een buitenlandse hulporganisatie. U weet ook niet dat er een geasfalteerde weg aangelegd werd tussen Tarang en Lamti in het jaar voor uw vertrek. Nochtans ligt Tarang aan de andere kant van de rivier.

Ook uw kennis van de Afghaanse kalender laat te wensen over. Zo geeft u vele malen de gregoriaanse datum van evenementen die in Afghanistan zelf gebeurd zouden zijn. Zoals bijvoorbeeld de dag waarop uw oom stierf (CGVS II, p.7), alsook de datum van uw vertrek (CGVS II, p.8) en de aanvang van uw werk (CGVS I, p.3). Uw verklaring dat het data betreft met betrekking van uw werk (CGVS I, p.3) en dat u daarom de gregoriaanse kalender gebruikt (CGVS I, p.3) kan slechts een van die vele westerse dateringen verklaren. Overigens geeft u aan dat u uw vader zag zo'n 25 of 30 dagen na de dood van uw oom, wiens sterftedatum u in de gregoriaanse kalender gaf. Als u gevraagd wordt welke maand het dan betreft, zou u het plots 'vergeten' zijn. Met andere woorden: u slaagt er niet in de naam van de Afghaanse maand weer te geven (CGVS II, p.7).

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. Er moet vooreerst worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zich zelf vermeende feiten kunnen bewijzen. Uit informatie van het CGVS blijkt overigens ook dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Afghaanse documenten aan te schaffen, zowel in Afghanistan als in het buitenland. Betreffende de door u voorgelegde foto's dient opgemerkt dat u niet kan aangeven waarom u de foto's die u indiende op uw tweede gehoor op het CGVS, niet eerder ingediend heeft (CGVS II, p.3). U wordt ermee geconfronteerd dat er maar liefst een jaar zat tussen uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en de eerste op het CGVS. Er wordt u ook uitgelegd dat er op het DVZ grote nadruk gelegd wordt op het belang van documenten. Het is dus bevreemdend dat u een maand na uw eerste gehoor op het CGVS, plotsklaps nog nieuwe foto's zou ontdekt hebben (CGVS II, p.3). Bovendien is op één van de foto's die u indiende, opzettelijk de datum, bestandsnaam en URL-link weggescheurd (zie documenten in de groene map). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat uw kamergenoot net met die kritieke deeltjes van uw papier zijn tanden had willen poetsen. Niet enkel slaat dat nergens op, het feit dat u weigert te vertellen waarom u opzettelijk gegevens achterhoudt, geeft aan dat u het CGVS opzettelijk tracht te misleiden. Op het andere papier staat immers wel een URL (zie documenten in de groene map) die verwijst naar gmail. Toch houdt u vol dat het via Whatsapp zou gestuurd zijn (CGVS II, p.4). Dat blijkt na onderzoek van uw documenten niet te kloppen. De medische attesten tonen enkel aan dat u in België behandeld werd voor TBC. Medische problemen op zich houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoek, reisroutes en reisdocumenten (CGVS I, p.2 & CGVS II, p.2). U werd tijdens het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS II, p.12). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Voorts moet worden benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Tot slot dient er te worden beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS II, p.3 & p.10).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen (CGVS II, p.12), dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarover het CGVS beschikt en waarop deze beslissing is gebaseerd, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Wat betreft de weigering van de vluchtelingenstatus, voert de verzoekende partij in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève). In een tweede

middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van "de Wet Motivering Bestuurshandelingen, zijnde de materiële motiveringsplicht" (de verzoekende partij verwijst wellicht naar de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht).

Wat betreft de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

"Schending van het artikel 1.2 van de Vluchtelingenconventie volgens hetwelk "een vluchteling elke persoon is die [...] uit gegronde vrees voor vervolgen wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen

Volgens gezaghebbende auteur wijst het element vrees naar "de persoonlijke en psychische toestand van de vluchteling. Deze duidt op een bewustzijn van het risico van vervolging in geval van terugkeer". Wat de gegrondheid van de vrees betreft, volstaat het dat "de kandidaat-vluchteling het bestaan van objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging".

Ten aanzien van de vervolgende partij, "kunnen twee groepen worden onderscheiden, zijnde de overheden van het land van herkomst enerzijds, en andere inwoners anderzijds. Er is sprake van vervolging door inwoners indien de daders van de vervolging direct of indirect door de overheid worden geleid en/of gesteund, in dat geval, zal de nationale bescherming ontbreken".

In casu, blijkt uit huidig geschil dat verzoeker, zijn persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt heeft.

De vrees voor zijn leven wijst naar de persoonlijke en psychische toestand van verzoeker. Deze vrees wijst op een bewustzijn van het risico in Afghanistan door de taliban vermoord te worden wegens zijn weigering om, namens de taliban, bom in stemlokaal te plaatsen.

Wegens het gebrek aan medewerking van verzoeker werden de broer van verzoeker en zijn schoonvader door taliban vermoord. Verzoeker werd eveneens niet gespaard. Zo werd verzoeker door de taliban aangevallen toen verzoeker op weg naar zijn ouderlijk huis in het district Qarghayi was.

Aan de hand van zijn coherente verklaring bij het CGVS heeft verzoeker ontegensprekelijk aangetoond dat hij tot op heden met een aanslag op zijn leven wordt geconfronteerd, meer bepaald de doodsb bedreigingen van taliban.

Het volstaat dat verzoeker het bestaan van objectieve feiten aanwijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging². Daarnaast heeft verzoeker tijdens zijn gehoor bij het CGVS een overtuigende verklaring afgelegd waaruit kan afgeleid worden dat zijn leven effectief in Afghanistan in gevaar is.

Gezien de doodsb bedreigingen waarmee verzoeker werd geconfronteerd en het feit dat verzoeker een doelwit geworden is, had verzoeker geen ander keuze dan te vluchten.

Terecht vreest verzoeker voor zijn leven bij een terugkeer naar zijn land van herkomst aangezien verzoeker aldaar op bescherming van de nationale en lokale autoriteiten niet kan rekenen.

In Afghanistan heeft verzoeker geen intern vluchtalternatief meer. Verzoeker kan op bescherming van zijn gezin niet rekenen aangezien zij familie machteloos geworden is.

Verzoeker kan maar besluiten dat hij aannemelijk gemaakt heeft dat hij een doelwit is van de familie van zijn verloofde en de taliban en dat hij op een gegrond vrees kan beroepen in de zin van de Conventie van Genève en de Vreemdelingenwet."

En

"Schending van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, zijnde de materiële motiveringsplicht.

"De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurshandeling moet worden gedragen door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar moeten zijn, en die daarom, naar aanleiding van het wettigheidstoezicht, moeten kunnen worden gecontroleerd\ De materiële motiveringsplicht houdt met andere woorden in dat er rechtsgeldige motieven moeten zijn.

De formele motiveringsplicht houdt in dat de feitelijke en juridische motieven waarop de beslissing steunt, in de beslissing zelf moeten worden weergegeven. Bovendien moeten de juridische en feitelijke overwegingen afdoende worden gemotiveerd.

Gezaghebbende auteurs zijn van mening dat indien de formele motiveringsplicht wordt geschonden, kan dit door het bestuur worden rechtgezet door in een nieuwe beslissing de motieven uitdrukkelijk te vermelden. De beslissing kan bijgevolg worden overgedaan.

Dit is evenwel niet mogelijk indien de beslissing inhoudelijk of materieel niet deugdelijk is gemotiveerd⁴. In casu, heeft de Commissaris-generaal de motivering van de bestreden beslissingen tot weigering van de asielaanvraag zich beperkt tot enkel standaardoverwegingen die dermate haaks op de materiële motiveringsplicht en het verhoorverslag staat.

Het is duidelijk dat de Commissaris-generaal de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoeker niet naar recht heeft gemotiveerd en dan ook tot een onredelijk besluit is gekomen.

De redenen van de bestreden beslissing zijn alleszins niet overtuigend.

Verzoeker verloopt de bestreden beslissing en de zeer beperkte argumenten erin aangehaald, waarna verzoeker deze zal weerleggen.

De bestreden beslissing ten onrechte dat "op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag (...) Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. (...)

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hi nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u inconsistente verklaringen aflegt omtrent uw laatste verblijfplaatsen in Afghanistan.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw geografische kennis over de regio, waar u geboren en getogen zou zijn, te beperkt is. Zo wordt u gevraagd naar de namen van omliggende dorpen, waarop u een heleboel dorpen noemt. U vergeet echter heel wat verschillende dorpen, die veel dichterbij u liggen, te noemen

Verzoeker heeft de eer hierop te antwoorden met een verwijzing naar de rechtspraak van Uw zetel in de zaak met nummer nr. 106 397 van 5 juli 2013.

In het kader van de medewerkingsplicht in een aanvraag voor internationale bescherming, is Uw Raad van mening dat "Niettemin dient te worden benadrukt dat voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden⁵ (RvV 05 juli 2013 nr. 106 397).

Welnu, uit het dossier blijkt ontegensprekelijk dat tijdens zijn gehoor bij het CGVS, aanzienlijk documenten werden neergelegd en aannemelijk verklaringen werden afgelegd waaruit ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker in Afghanistan zijn laatste verblijfplaatsen gehad heeft.

Ten aanzien van zijn **verblijfplaatsen** in Afghanistan, wordt zijn aanvraag voor internationale bescherming afgewezen op grond van een zeer lichtzinnige argument dat verzoeker steeds in zijn geboortedorp gewoond heeft maar vergeet aan te geven dat hij ook in Khost gestudeerd heeft. Dit is niet ernstig.

Als verzoeker, in heel zijn leven, in zijn geboortedorp officieel ingeschreven is, houdt dit effectief in dat hij aldaar tot voor zijn aankomst in België, gewoond heeft. Dat verzoeker in Khost gestudeerd heeft, doet absoluut geen afbreuk aan de bestaande waarheid dat hij in zijn geboortedorp gewoond heeft.

Dat hij in Khost gestudeerd heeft blijkt ontegensprekelijk uit zijn diploma de reeds werd neergelegd. Uit deze blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker in klaar taal aangeeft dat hij in Khost gestudeerd heeft. Er is

geen dubbelzinnigheid hieromtrent. In tegendeel, heeft verzoeker, tijdens zijn gehoor, zo goed mogelijk consistent informatie gegeven omtrent zijn verblijfplaatsen voor zijn aankomst in België.

Ten aanzien van zijn documenten, een bloemlezing van de neergelegde documenten volstaat om tot de vaststelling te komen dat verzoeker, voor zijn aankomst in België, effectief in Afghanistan gewoond heeft.

Verzoeker stelt vast dat de authenticiteit van de neergelegde documenten door de bestreden beslissing niet in vraag werd gesteld. Deze documenten tonen ongetwijfeld aan dat verzoeker voor de lokale verkiezingscommissie in Afghanistan, voor zijn aankomst in België, gewerkt heeft. Het bestaan van deze lokale verkiezingscommissie in zijn regio en dat verzoeker effectief voor deze commissie gewerkt heeft, werd door het CGVS niet betwist.

Als dat zo is, dan is voor verzoeker onduidelijk waarom de bestreden beslissing van mening is dat zijn verblijfplaats voor zijn aankomst in België, niet in Afghanistan is. De bestreden beslissing schendt hiermee de materiële motiveringsplicht.

Wat zijn geografisch kennis betreft, weigerde het CGVS de toekenning van internationale bescherming omdat, verzoeker tijdens zijn gehoor, "heleboel dorpen noemt maar vergeet echter heel wat verschillende dorpen die veel dichterbij van het uwe liggen te noemen". De motivering van de bestreden beslissing is niet ernstig, onduidelijk en onredelijk.

Verzoeker stelt vast dat het bestaan van heleboel dorpen die door hem werden opgesomd, door de bestreden beslissing niet wordt betwist. Het gaat hier om niet exhaustief lijst van dorpen die door verzoeker werden opgesomd. Aan verzoeker werd niet gevraagd om alle omliggende dorpen op te sommen.

Dus, als verzoeker werd gevraagd om namen van omliggende dorpen weer te geven en hij effectief een heleboel dorpen opsomt, zou een objectief en redelijke administratief beslissing vanuit gaan dat verzoeker effectief geografisch kennis van zijn regio heeft.

Een geografisch kennis van een regio beperkt zich niet tot een paraat kennis van noorden, zuiden, oosten en westen, maar inhoudelijk kennis van deze regio.

Meer nog, weigert de bestreden beslissing de toekenning van internationale bescherming aan verzoeker omdat, volgens deze beslissing ten onrecht, verzoeker geen wegbeschrijving naar de provinciehoofdstad kan geven. Terwijl uit een bloemlezing van het gehoorverslag Uw Raad vaststelt dat verzoeker effectief een wegbeschrijving gegeven heeft en dat de door verzoeker gegeven beschrijving degelijk bestaat. Het bestaan van de door verzoeker gegeven wegbeschrijving naar de provinciehoofdstad wordt door de bestreden beslissing niet betwist maar deze laatste is van mening dat verzoeker andere alternatieve route naar de provinciehoofdstad niet gegeven heeft. Dit is niet ernstig.

Als de door verzoeker gegeven wegbeschrijving bestaat, houdt dit in dat verzoeker degelijk kennis van zijn regio heeft en dat hij effectief uit Qarghayi afkomstig is.

Wat prominente figuren uit zijn regio betreft, is de bestreden beslissing volledig ten onrecht van mening dat verzoeker geen kennis hieromtrent heeft "niet enkel uw geografische kennis schiet ruim tekort. U stelt een groot gebrek aan vertrouwdheid met bekende personen uit uw verklaarde regio van herkomst tentoon (...) Het feit dat u zelfs namen niet herkent als ze u gegeven worden, duiden erop hoe weinig u op de hoogte bent van prominente personen uit uw verklaarde regio van herkomst."

Verzoeker is van mening dat het hier om een motivering gaat die geen steun in het administratief dossier heeft. Uit het dossier blijkt dat verzoeker degelijk de provinciegouverneur, districtchef, politiechef en andere prominente figuren in zijn regio kent en pertinent informatie omtrent deze mensen gegeven heeft.

Helaas heeft de bestreden beslissing hiermee niet genoeg omdat verzoeker geen details omtrent deze mensen gegeven heeft, waaronder de afkomst van deze mensen, tot welk etniciteit behoren zij of wat hun vorige job was ...

Wat zijn asielrelaas betreft, stelt Uw Raad vast dat de bestreden beslissing geen motivering hieromtrent gevoerd heeft terwijl zijn werkzaamheid voor de lokale verkiezingscommissie door deze beslissing niet wordt betwist. Gezien zijn werkzaamheden voor deze commissie, is verzoeker een doelwit van de taliban gezien de aanslagen van taliban tijdens verkiezingen in Afghanistan.

Door geen rekening te willen houden met zijn aanzienlijk kennis van Qarghayi, zijn authentieke documenten van Afghanistan en werkzaamheden voor de lokaal verkiezingscommissie, schendt de bestreden beslissing voormelde normen, waaronder de redelijkheidsbeginsel.

Gelet op uit bovenstaande weerleggen van de beweringen van de bestreden beslissing, blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker zijn medewerkingsplicht nageleefd heeft en dat hij de waarheid omtrent zijn regio van herkomst verteld heeft. Dienvolgens komt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet in gedrang.

De bewering van de bestreden beslissing mist feitelijke grondslag."

En

“Volgens artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet moeten de asielinstanties zich automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming voeren. De term asielaanvraag dekt eveneens de aanvraag van subsidiaire bescherming.

In het kader van de toekenning van subsidiaire bescherming, merkt Uw Raad op dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient ruimer geïnterpreteerd te worden.

Luidens artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet, "ernstige schade bestaat uit:

a. doodstraf of executie; of

b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of

c. ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker stelt vast dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing zich beperkt tot een lichtzinnige overwegen van zijn beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker merkt op dat de graad van conflictgerelateerd geweld in zijn regio van afkomst toenemend van aard is. De inwoners van het dorp Qalatak, district Qarghayi, provincie Laghman kunnen niet meer op de bescherming van nationale autoriteiten rekenen.

Gezien de gegronde vrees voor willekeurig geweld in zijn regio van herkomst in Afghanistan, schiet de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing te kort gezien de Commissaris-generaal nagelaten heeft onderzoek te doen of er een schending kan zijn van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet, dit in het kader van de veiligheidssituatie in zijn dorp Qalatak, district Qarghayi, provincie Laghman.

In tegendeel leest Uw Raad een stéréotypé en algemene motivering in de bestreden beslissing die op negatieve beslissingen van Afghaanse asielzoekers wordt toegepast.

Verzoeker stelt vast dat het willekeurige geweld in Qarghayi aanhoudende van aard is. De Afghaanse burgers in Qarghayi kunnen niet meer op de bescherming van nationale autoriteiten rekenen.

Zijn afkomst uit het dorp Qalatak, district Qarghayi, provincie Laghman wordt met alle middelen van recht bewezen, zijnde aan de hand van zijn coherent verklaring en geografische kennis omtrent zijn regio.

Tot op heden wordt zijn regio getesteerd door toenemend activiteiten van taliban.

In het licht van voorgaande kan niet in twijfel worden getrokken dat verzoeker in Afghanistan het reële risico loopt om steeds onmenselijk en vernederend behandeld te worden of een slachtoffer zou zijn van het lopende willekeurige geweld. Meer nog, dat er in Afghanistan geen intern vluchtalternatief meer is.

Uit de voorgaande merkt Uw Raad op dat de Commissaris-generaal in gebrek gebleven is een grondig onderzoek te voeren naar de toepassing van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming. Bovendien, is de Commissaris-generaal in gebrek gebleven de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus afdoende te motiveren ten aanzien van zijn dorp Qalatak, district Qarghayi.

Met andere woorden, wordt het gevaar voor verzoeker in Qalatak niet geanalyseerd.

Het is voor Uw Raad onmogelijk om een wettigheidstoezicht van de beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te voeren.

Dienvolgens schendt de bestreden beslissing artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht.”.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de

bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Aangezien de verzoekende partij verklaart op 1 januari 1989 te zijn geboren in het dorp Qalatak gelegen in het district Qarghayi van de Afghaanse provincie Laghman en daar, met uitzondering van de jaren dat zij aan de universiteit in Khost studeerde, heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving als minderjarige nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

Zo heeft de verzoekende partij geen consistente verklaringen afgelegd over haar verblijfplaatsen in Afghanistan. De verzoekende partij werd tijdens haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevraagd of zij steeds in haar geboortedorp heeft gewoond, waarop zij antwoordde dat zij daar heel haar leven gewoond heeft. Vervolgens geconfronteerd met haar verklaring in Khost te hebben gestudeerd, geeft de verzoekende partij aan in Khost te hebben verbleven in een overheidshostel tijdens haar studies. Uit latere verklaringen blijkt dat de verzoekende partij na de dood van haar broer ook bij de voorzitter van de verkiezingscommissie in Mehterlam logeerde (stuk 9, gehoorverslag 17.10.2017, p. 3, 4). Het verweer in het verzoekschrift, met name dat de verzoekende partij heel haar leven officieel ingeschreven was in haar geboortedorp en dat het feit dat zij in Khost gestudeerd heeft daar geen afbreuk aan doet, is naast de kwestie. De verzoekende partij werd immers niet gevraagd waar zij officieel ingeschreven was, maar wel waar zij gewoond heeft.

Vervolgens dient gewezen te worden op verzoekers beperkte geografische kennis van zijn regio. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand terecht het volgende gesteld:

"(...) Zo wordt u gevraagd naar de namen van omliggende dorpen, waarop u een heleboel dorpen noemt. U vergeet echter heel wat verschillende dorpen, die veel dichterbij u liggen, te noemen. U slaagt er niet met name niet in volgende dichtbijzijnde dorpen te noemen: Mufta, Tarang, Qala Qazi Ya Seya Khail, Now Abad Safat Khan, Dahandar, Kalkalabad (CGVS I, p.4). (...) Vervolgens stelt u dat uw dorp ten 'westen' van Kabul is gelegen (CGVS I, p.4). Geheel Qarghayi, en dus ook uw dorp, liggen echter aan de oostkant van de Afghaanse hoofdstad. U weet bovendien niet waar de Daruntadam ligt of wat het is. Wanneer u gevraagd wordt waar het ligt, verwacht u de naam Daruntadam met de provincie Nangarhar. U geeft overigens aan dat Nangarhar in 'zowel het oosten als het zuiden' zou liggen. U bent dus bekend met het 'zuidoosten'. Wanneer u echter nogmaals gevraagd wordt waar de Daruntadam zou liggen ten opzichte van uw dorp, antwoordt u dat dat in het oosten zou zijn (CGVS I, p.4). De Daruntadam ligt echter in het zuidoosten. Omar Khail, een dorp in het noordoosten van Qarghayi, zou volgens u in het zuiden liggen (CGVS II, p.8), wat niet correct is. Farman Khail, een dorp ten westen van Qarghayi, zou volgens u in de zuidelijke kant ervan liggen (CGVS II, p.8). Ook dat is niet correct. U herkent overigens dorpsnamen uit uw district niet wanneer zij u gegeven worden. Van Qasim Abad beweert u het volgende: 'dat ligt daar nergens in de buurt' (CGVS I, p.4). Dat iemand uit het dorp

Qalatak niet zou weten van een ander dorp dat op een dergelijk schaars aantal kilometer van het zijne ligt, is vrij onwaarschijnlijk. Ook Qala Mami herkent u niet als een dorpsnaam uit uw district. Sterker nog, u beweert dat het niet in uw district zou liggen (CGVS I, p.4). Dat u niet kan aangeven waar andere dorpen in uw district liggen en dat u niet eens nabijgelegen dorpsnamen herkent als ze u gegeven worden en u zelfs beweert dat zij niet in uw district zouden liggen, versterkt het vermoeden dat u niet afkomstig bent uit Qarghayi. Bovendien kan u niet correct aangeven waar andere dorpen binnen uw district gelegen zijn. Nochtans heeft u een universitaire opleiding genoten (CGVS II, p.12) en kan van u redelijkerwijze worden verwacht dat u dergelijke informatie correct kan aangeven.

Ook wanneer u de weg moet omschrijven van Ibrahim Khail naar Shahidan, nochtans beiden gelegen op de hoofdweg in uw district, maakt u meerdere fouten. U noemt onder andere Abdulrahimzai, een dorp dat ver van de snelweg ligt en in de uithoek van uw district. U begint overigens met Farman Khail te noemen, een van de laatste dorpen die u zou tegenkomen op die weg. Bovendien vergeet u tal van dorpen te noemen, waaronder: Pul Surkhakan, Surkhakan, Khairo Khail, Wara Gala, Meya Khan Kas Sufila, Ka kas (CGVS II, p.8). U kan overigens niet aangeven welke dorpen er liggen als u van Ibrahim Khail naar Daronta zou gaan, tevens een route die af te leggen is over de hoofdweg (CGVS II, p.8). Ook bij de wegbeschrijving naar de provinciehoofdstad vanaf uw dorp, kent u niet. (...) Nadat u volgens u aan de bazaar van Qarghayi zit, verhaalt u verder maar uw wegbeschrijving bevat meerdere hiaten (CGVS I, p.4). Zo vergeet u volgende dorpen te noemen die u passeert op weg naar Mehtarlam: Noor, Qala Mami, Mandor, Kharoti, Kunda, Dope, Ghund Khi, Sayed Abad, Khani Payen, Haidar Khani Hulya, Karo, Bagh Mirza Latef Abad, Shahda. U geeft echter aan dat er twee wegen zijn naar Mehtarlam (CGVS I, p.5). Zelfs als daarnaar gekeken wordt, blijkt dat uw wegbeschrijving ook die route niet aangeeft. Zo bevat de ene weg de door u genoemde dorpen Pasha Ye en Sherullahkhan Qala. De andere route bevat de door u genoemde dorpen Qal-e-Jugi, Shalatek (CGVS I, p.4). Met andere woorden: u slaat de dorpen langs de verschillende routes door elkaar en voegt ze samen in een foutieve en onbestaande route. Bovendien noemt u ook Khalakhel (CGVS I, p.4), maar dat is een dorp dat ligt op de route richting Alingar. Het feit dat u halvelings wel wat dorpsnamen richting Mehtarlam kan geven maar er niet in slaagt die in de correcte volgorde te plaatsen, doet vermoeden dat uw kennis over de geografie van het district Qarghayi gestoeld is op ingestudeerde informatie. U weet overigens ook niet dat de hoofdweg die door uw district loopt de hoofdstad Kabul met de Jalalabad verbindt.

Er wordt u verder heel duidelijk gevraagd om de districten rond uw district te noemen. U steekt foutief af met Dawlat Shah (CGVS, p.6). Dat grenst echter niet aan uw district. U gaat verder en noemt Kunar (CGVS I, p.6). U verwacht hier een provincie met een district. Overigens zouden volgens u ten zuiden van uw district Thorkar en Nangarhar liggen (CGVS, p.6). Nangarhar is de naam van een provincie, niet van een district. Torkhar is de naam van een berggebied. U noemt ook Kabul, wat opnieuw niet de naam van een district is maar van een provincie. Kortom, het enige correcte aangrenzende district dat u kan noemen, is Behsud, een district van Nangarhar. Nochtans zijn er maar liefst negen aangrenzende districten rond Qarghayi. Er kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u er meer dan slechts een kan geven. Daar bent u echter niet in geslaagd.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden door de Raad overgenomen. Het verweer dat de verzoekende partij niet gevraagd werd om *alle* omliggende dorpen op te sommen en dat het bestaan van de dorpen die zij heeft opgenoemd niet wordt betwist, is niet afdoend. Er kon tevens worden vastgesteld dat de verzoekende partij haar dorp niet correct kon situeren ten opzichte van de hoofdstad Kaboel, dat zij niet correct kon aangeven waar andere dorpen in haar district liggen en dat zij de namen van bepaalde nabijgelegen dorpen niet herkent als deze worden opgeworpen en zelfs verkeerdelijk beweert dat de dorpen in kwestie niet in haar district liggen. De verzoekende partij kan verder niet worden gevolgd waar zij stelt dat het bestaan van de door haar beschreven route naar de provinciehoofdplaats Mehtarlam in de bestreden beslissing niet wordt betwist, maar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van mening zou zijn dat de verzoekende partij een alternatieve route naar de provinciehoofdplaats niet gegeven heeft. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat de door de verzoekende partij gegeven wegbeschrijving meerdere hiaten bevat, nu de verzoekende partij een heel aantal dorpen niet heeft vermeld. Bovendien blijkt de verzoekende partij dorpen te hebben genoemd die op verschillende routes naar de provinciehoofdplaats liggen en aldus een foutieve en onbestaande route te hebben beschreven. Aldus kan de verzoekende partij niet volhouden één van de mogelijke routes naar Mehtarlam correct te hebben beschreven.

Verder dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij onaannemelijk slecht op de hoogte is van belangwekkende gebeurtenissen in haar voorgehouden herkomstregio. Volgende vaststellingen desbetreffend vinden steun in het administratief dossier en worden door de verzoekende partij in haar verzoekschrift ongemoeid gelaten:

“(…) U weet niet dat voormalig districtschief Saleh Mohammad Niazi is [gevisieerd] door een zelfmoordterrorist met op een motorfiets (CGVS II, p.11). Sterker nog, als u gevraagd wordt naar incidenten met motorfietsen in uw regio, claimt u dat er ‘geen incidenten waar er een motorfiets mee gemoeid was vonden ooit plaats’ (CGVS II, p.11). Er wordt u gevraagd wat de term ISAF voor u betekent. U weet dat het met Amerikanen te maken heeft en claimt ze gezien te hebben in Khost. Als u gevraagd wordt waar dat dan precies was, kan u nogmaals geen details verschaffen (CGVS II, p.11). Bovendien claimt u foutief dat er in uw regio nooit onschuldige burgers gestorven zijn door de Amerikanen (CGVS II, p.11). Dat iemand afkomstig uit Qarghayi niet zou afweten van het incident waarbij de bevolking de ISAF beschuldigde van het maken van burgerslachtoffers, is weinig plausibel. U wordt ook gevraagd naar een incident dat anderhalf jaar voor uw vertrek plaatsvond in de Naranj Bagh regio, maar ook daar weet u niet van (CGVS II, p.11). Er viel een rotsblok naar beneden op snelweg in Qarghayi drie jaar terug voor uw vertrek. Dat gaf een groot probleem daar er de blokkade ervoor zorgde dat er geen auto’s door konden tussen Darunta en Surkhakan, wederom twee dorpen die niet ver van uw verklaarde geboortedorp liggen. Toch weet u niet van de blokkade af. U heeft ook nog nooit gehoord van een incident waarbij volleybal spelende jongens doodgeschoten werden door de taliban in het aangrenzende district Alingar. Zelfs als u meer info gegeven wordt om het incident, dient u het antwoord nog steeds schuld te blijven. U kan ook niet duiden in welk district dat was. U moet zelfs vragen of het al dan niet in Laghman heeft plaatsgevonden (CGVS II, p.11).”

Tot slot wijst de Raad nog op de terechte vaststelling dat de verzoekende partij geen kennis heeft van bouw- of reconstructieprojecten die in Qarghayi zijn uitgevoerd in de laatste jaren voor haar vermeende vertrek. Gevraagd wat de mensen in haar regio deden om zich te beschermen tegen overstromingen in de toekomst, antwoordde de verzoekende partij dat de mensen er niets aan konden doen en er ook helemaal geen hulp werd geboden (stuk 5, gehoorverslag 15.11.2017, p. 11). Deze verklaring strookt niet met objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Qarghayi met de hulp van buitenlandse organisaties muren werden gebouwd om landbouwgronden en huizen te beschermen tegen overstromingen (zie stuk 16, Landeninformatie, nr. 13 en 14). De verzoekende partij bleek er verder niet van op de hoogte dat ongeveer een jaar voor haar vertrek een geasfalteerde weg werd aangelegd tussen Tarang en Lamti (stuk 5, gehoorverslag 15.11.2017, p. 12).

De verzoekende partij heeft inderdaad een aantal algemene kennisvragen correct beantwoord, maar de verzoekende partij gaat eraan voorbij dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt uiteengezet dat haar geografische kennis beperkt is, meerdere fouten begaat tegen wegbeschrijvingen en onaannemelijk slecht op de hoogte is van belangwekkende gebeurtenissen in haar voorgehouden herkomstregio. Deze elementen wegen zwaarder door dan het beperkt aantal correcte antwoorden van de verzoekende partij.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt de verzoekende partij niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan haar vervolgingsfeiten die er onlosmakelijk mee verbonden zijn. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat de verzoekende partij voor haar komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens haar verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De door de verzoekende partij voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Documenten beschikken immers slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt (stuk 16, Landeninformatie, nr. 1: COI Focus “Afghanistan. Corruptie en documentenfraude” van 21 november 2017). Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen. Met betrekking tot de door de verzoekende partij neergelegde foto’s en medische attesten, wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gemotiveerd:

“(…) Betreffende de door u voorgelegde foto’s dient opgemerkt dat u niet kan aangeven waarom u de foto’s die u indiende op uw tweede gehoor op het CGVS, niet eerder ingediend heeft (CGVS II, p.3). U

wordt ermee geconfronteerd dat er maar liefst een jaar zat tussen uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en de eerste op het CGVS. Er wordt u ook uitgelegd dat er op het DVZ grote nadruk gelegd wordt op het belang van documenten. Het is dus bevreemdend dat u een maand na uw eerste gehoor op het CGVS, plotsklaps nog nieuwe foto's zou ontdekt hebben (CGVS II, p.3). Bovendien is op één van de foto's die u indiende, opzettelijk de datum, bestandsnaam en URL-link weggescheurd (zie documenten in de groene map). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat uw kamergenoot net met die kritieke deeltjes van uw papier zijn tanden had willen poetsen. Niet enkel slaat dat nergens op, het feit dat u weigert te vertellen waarom u opzettelijk gegevens achterhoudt, geeft aan dat u het CGVS opzettelijk tracht te misleiden. Op het andere papier staat immers wel een URL (zie documenten in de groene map) die verwijst naar gmail. Toch houdt u vol dat het via Whatsapp zou gestuurd zijn (CGVS II, p.4). Dat blijkt na onderzoek van uw documenten niet te kloppen. De medische attesten tonen enkel aan dat u in België behandeld werd voor TBC. Medische problemen op zich houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.”.

De verzoekende partij laat bovenstaande motieven geheel ongemoeid, en doet er derhalve geen afbreuk aan.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat niet wordt betwist dat zij voor een lokale verkiezingscommissie heeft gewerkt in Qarghayi, gaat zij eraan voorbij dat op basis van de hoger weergegeven motieven geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering daadwerkelijk in deze regio te hebben verbleven in de periode waarin zij haar werkzaamheden en de daaruit voortgevloeide problemen situeert.

De foto die de verzoekende partij ter terechtzitting van 30 augustus 2018 neerlegt bevat geen enkele aanwijzing betreffende haar voorgehouden herkomst uit Qarghayi en is derhalve niet dienstig.

Na het sluiten van de debatten op 30 augustus 2018 legt de verzoekende partij een brief van haar sociaal assistent neer waarbij nieuwe stukken worden gevoegd. Het betreft vooreerst een brief van een zekere Niamatullah Safi, die voorzitter zou zijn geweest van de provinciale verkiezingscommissie van Laghman in 2014 en die zowel verzoekers tewerkstelling bij deze commissie als zijn problemen daardoor bevestigt, en een kopie van de Facebook-pagina van deze persoon. De Raad stelt vast dat deze brief van 27 augustus 2018 dateert en dat de verzoekende partij niet de minste toelichting verschaft betreffende de wijze waarop zij dit document verkregen heeft en de reden waarom zij dit zo laat neerlegt. Het gaat daarenboven niet om een origineel document maar om een fotokopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verder legt de verzoekende partij een foto van de verkiezingscommissie van 12 maart 2014 te Laghman neer waarop de voorzitter en andere leden te zien zouden zijn, alsook foto's van de verzoekende partij op school in Laghman. Nog daargelaten dat de verzoekende partij niet toelicht waarom zij deze foto's nu pas neerlegt, bevatten deze geen enkele objectieve aanwijzing wat betreft de plaats en het tijdstip waarop zij zouden zijn genomen. Tot slot legt de verzoekende partij een brief van een systemisch gezintherapeut neer die van 14 augustus 2018 dateert. Nog daargelaten de vaststelling dat het hier geen medisch attest betreft, wordt in deze brief louter melding gemaakt van de slechte mentale gezondheidstoestand waarin de verzoekende partij sinds ontvangst van de bestreden beslissing zou verkeren. Deze brief toont op geen enkele wijze aan dat de verzoekende partij ten tijde van haar gehoren om redenen van psychische aard niet in staat zou zijn geweest om correcte en volledige verklaringen af te leggen in het kader van haar asielaanvraag. Daarenboven heeft de verzoekende partij noch haar advocaat tijdens de gehoren gewezen op een dermate psychische problematiek dat zij niet in staat zou zijn om eenvoudige vragen waarmee gepeild wordt naar haar herkomst naar behoren te beantwoorden.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS